

Rasmussen, der med den ham egne Interesse for teoretiske Betragtninger med Til-sidesættelse af praktiske Hensyn øjeblikkelig satte sig til at regne ud en hel Række Gennemsnitstal til Belysning af, hvilket Stemmetal der kunde antages at staa bag den ene eller den anden Fraktion, som havde taget den ene eller den anden Stilling til disse Lovforslag. Derved fandt han ud, at der formentlig bag de Folketingsmænd, som havde taget Afstand fra disse Lovforslag, uanset med hvilken Motivering det var sket, var et Flertal af Vælgerstemmer. Det kan jo være et meget interessant Regnestykke, men at tillægge sligt Betydning har ikke nogen som helst Basis hverken i Grundlaget for vor Forfatning, i den Lov, paa hvilken Rigsdagsrepræsentationen er bygget, eller paa hele den parlamentariske Udvikling, hverken i dette eller i noget andet Land, og jeg beder ærede Medlemmer af Oppositionen overveje, hvad det vilde blive for Tilstande, vi vilde naa til, hvis man, hver Gang et betydningsfuldt Lovforslag maatte forekomme Oppositionen at have stødt paa saa megen Modstand, at være vedtaget med et saa ringe Stemmetal, at der kunde blive Mulighed for at anbringe sine Regnestykker, hver paa sin Plads satte sig til at regne ud, hvilket Stemmetal der nu sandsynligvis kunde antages at staa bagved denne eller hin Gruppe, thi derefter maatte det afgøres, om man kunde tillægge denne Afstemning nogen Vægt eller ej. Jeg føler mig ganske overbevist om, at der ikke er et Medlem af dette høje Ting eller af det andet høje Ting eller overhovedet nogen, som tænker over eller beskæftiger sig med Udviklingen af de offentlige Forhold her i vort Land, hvem hele dette Ræsonnement ikke maatte forekomme fuldkommen uvirkeligt, fuldkommen uholdbart, og hvis det sattes i Højsædet og praktiseredes i den kommende Tid, vilde det hurtigt vise sig at være af den Beskaffenhed, at det vilde føre til den parlamentariske Tilstands fuldkomne Tilintetgørelse her i Landet og bortfjerne ethvert Ansvar fra den enkelte Rigsdagsmand og den enkelte Vælger. Jeg kan derfor aldeles intet Øjeblik tænke mig, at der bag disse Paastande, bag disse Undersøgelser, disse kunstigt opstillede Regnestykker ligger noget som helst andet end Udtryk for den Nødstilstand, hvori man i Øjeblikket befinder sig, naar man skal samle Argumenter mod den Ordning, her foreslaas gennemført. Der er da heller ikke fra de to Oppositionsgruppers Side nogen Sinde tidligere, og navnlig ikke i den 7-

aarige Periode, i hvilken de stod for Styret, gjort noget som helst Forsøg paa at udvikle en saadan Praksis. Er der nogen af Medlemmerne af det radikale Venstre i dette høje Ting, som mindes, at den tidligere radikale Regering satte sig til at foretage den Slags Udregninger, før den bragte Beslutninger, som var vedtaget af det meget spinkle Flertal, denne Regering besad, til Udførelse? Jeg mindes intet derom. Nej, det ganske robuste Ræsonnement, man den Gang anstillede fra Flertallets Side, var dette: et Flertal er et Flertal, om det er paa en eller to Stemmer, er fuldkommen ligegyldigt, Realiteten er denne, at det, som er gennemført paa Rigsdagen med Flertal i begge Rigsdagens Ting og har faaet kongelig Bekræftelse, er Lov, og derefter hæver man at rette sig. Jeg synes, det skulde være det Ræsonnement, som de Herrer i denne Forbindelse skulde anstille; og de Beregninger, de i Anledning af de afgivne Stemmer føler Lyst til at foretage, skulde de, naar de er foretaget, betro deres Skrivebordsskuffer til fremtidig Varetægt.

Man har endvidere, som det næste Argument imod Forslagene, begrædt den Mangel paa Hensyntagen, som her vises Sagkundskaben. Det har det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) gjort, det har det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Veistrup) gjort, og nu i Dag har ogsaa det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) med en dyb Reverens bevidnet sin Respekt for den tilsidesatte Sagkundskab. Jeg nærer imidlertid ingen som helst Tvivl om, at denne Sagkundskab særdeles vel ved, hvad det er for en Anvendelse der her skal gøres af den. Den ved særdeles vel, at det, som man derved vil opnaa, er dette ganske simple at hverve Hjælpetropper til den Forhalingstaktiks Gennemførelse, til Udførelse af det Standsningsstød mod denne Sag, som man har Ønske om at faa iværksat. Og naar det var lykkedes, naar man havde faaet Sagkundskaben spændt for til dette Formaaels Opnaaelse, vilde Sagkundskaben omgaaende fra de Sider faa den Meddelelse: Moren har nu gjort sin Pligt, nu kan han gaa. Derfor skal de Herrer slet ikke græde paa Sagkundskabens Vegne. Den Respekt, som man fra de Sider hidtil har vist Sagkundskaben, den er værdsat — det føler jeg mig overbevist om — indenfor Sagkundskabens Rækker paa fuldkommen rigtig Vis, og den Hensigt, man i denne Sammenhæng har med sin Fremdragen af Sagkundskaben, ligger i den Grad i Dagens klare